

Tulevaisuuden joukkoliikennetkaisu

Taimi Räsänen

Kaupunginvaltuuston varavaltuutettu,
Turun seudullisen joukkoliikenne-
lautakunnan jäsen.

TURUN JOUKKOLIIKENNE on kehittynyt seudullisen Föli-yhteistyön myötä parempaan suuntaan jo useamman vuoden. Reitistö saavuttaa 290 000 asukasta Turun, Liedon, Kaarinan, Raision, Naantalina ja Ruskon alueella. Kehittämistä riittää, mutta perusta toimivalle kokonaisuudelle on olemassa. Julkisessa keskustelussa käydään kiihkeää väantöä raitiotien ja superbussien välillä, vaikka lähitulevaisuuden joukkoliikennetkaisu vaativat laajempaa näkökulmaa.

"Julkisessa keskustelussa käydään kiihkeää väantöä raitiotien ja superbussien, vaikka lähitulevaisuuden joukkoliikennetkaisu vaativat laajempaa näkökulmaa."

Joustava, autoton liikkuminen edellyttää peruslinjoilta nopeutta ja luotettavuutta. Fölin asiakasmäärien odotetaan kasvavan jopa puolella vuoteen 2030 mennessä, mihin on varauduttava ajoissa. On mielenkiintoista, miten toriparkki vaikuttaa pitkään suunniteltuun runkolinjauudistukseen, jonka osa myös mahdollinen raitiotie- tai superbussiratkaisu on.

TRANSTECH

Runkolinjauudistus on tarkoitus toteuttaa vuonna 2020. Se vahvistaa seitsemää perusbussilinjaa ja lisää uuden kehälinjan. Tiheät vuorovälit ja toimivat vaihtoyhteydet parantavat matkustamisen sujuvuutta, jolloin auto on helpompi jättää kotiin. Toriparkkia valmisteltavat kaivaukset aloitetaan keväällä. Poikkeusjärjestelyt muuttavat koko keskustan liikennettä, vaativat kärsivällisyyttä ja saattavat harmillisesti viivyttää uudistusta.

Föli kehittyä ja kokeileminen

kannattaa: viime kesän vesibus-sikokeilu oli menestys, joka tänä kesänä laajenee kahden vesibussin reittiliikenteeksi Aurajoelta Ruissaloon. Tavoitteena on esteetön ja virkistävä vaihtoehto matkata vesiteitse kaupungissa. Föli-fillarit tupsahtavat Turun katukuvaan toukokuussa ja tukevat osaltaan kehittyvää pyöräilykulttuuria. Kesäkuussa aloitetaan myös päivittäiset bussivuorot Kuhankuonon luontoelämyksen äärelle. Kymmenen retkeilykohteen tuo suosituksen retkeilykohteen kaikkien saavutettavaksi. Lau-

"Raitiotie tulee nähdä pitkän linjan rohkeana investointina ja osana monimuotoista kokonaisuutta."

suntakerroksella oleva rollaattorimatustajien esteettömyyskokeilu alkanee tänä vuonna. Rollaattoria käyttävä matkustaja astuu Föliin keskiovesta maksut-

ta arkisin klo 9-13. Tavoitteena on taata turvallinen matkustus apuvälinettä tarvitseville ja vähentää käytävän ruuhkautumista.

Tulevaisuudessa liikku- mismuotojen yhdistely ja matkustamisen vaivattomuus on avainasemassa. Raitiotie tulee nähdä pitkän linjan rohkeana investointina ja osana monimuotoista kokonaisuutta. Kaupunkikuvan kehittäminen kävelyn, pyöräilyn ja esteettömän joukkoliikenteen näkökulmasta on Turun seudun asukkaiden yhteinen etu.

Turku valmistautuu toriparkin rakentamiseen - kuka maksaa lystin?

Elina Sandelin

Turun kaupunginvaltuutettu,
Kaupunkiympäristölautakunnan jäsen

MAALISKUUSSA KAUPUNKIYMPÄRISTÖLAUTAKUNTA hyväksyi toriparkin rakentamisen aikaisten joukkoliikennejärjestelyjen lähtökohdat. Kolmen vuoden ajaksi suunnitellut järjestelyt sekoittavat keskustan liikenteen ja ruuhkauttavat pahasti erityisesti pääkirjaston edustan sekä Brahenkadun ja Linnankadun kulman. Vi-

ranhaltijoiden mukaan joukkoliikenteen sujuvuutta ja keskustan liikenteen turvallisuutta ei pystytä tavalliseen tapaan turvaamaan.

Toriparkin rahoituskuviot ovat edelleen epäselvät, mutta lisäksi epäselvää on, paljonko kaikki keskustan väliaikaisjärjestelyt lopulta maksavat. Jo nyt joukkoliikennelautakunnan budjettiin on esitetty 750 000 euron lisämäärärahaa, mutta tämä taitaa olla vasta alkua.

Karkean arvion mukaan viiden mi-

nuutin lisäys ajoaikaan nostaa liikennöintikustannuksia pelkästään runkolinjoilla noin kolmella miljoonalla eurolla. Huonossa tapauksessa väliaikaisjärjestelyistä koituvia lisämenoja paikataan linjastoa tai vuorotiheyttä heikentämällä.

Toriparkin rakennustöiden valmistelujen myötä myös torin läheisyydessä olevien kortteleiden kaavoitus on alkanut. Forumin korttelin sisälle suunnitellaan 9-kerroksista lisärakennusta Börssin laajennukseksi ja Aurakatu 3:n pienelle sisä-

pihalle haikaillaan 7-kerroksista asuinkerrostaloa. Kumpikaan näistä jo nyt tehokkaasti rakennettuun kortteliin sijoittuvista uudisrakennuksista ei olisi mahdollinen ilman savipatjaan rakennettavaa parkkihallia, josta uudisrakennuksille voidaan kaavassa osoittaa vaadittavat parkkitilat.

Ehkä koko surullisen kuuluisa toriparkki on vain väline, jolla maksimoida rakennusoikeuden määrä ydinkeskustan monin tavoin kyseenalaisissa täydennysrakennushankkeissa.

Kuuden tunnin työpäivän kokeilu Turun vanhustenhuoltoon

Jaakko Lindfors

1. varavaltuutettu,
Turun Vasemmistoliiton pj

TYÖVÄENLIIKKEEN PITKÄAIKAINEN ja tärkeä taistelu työajan lyhentämiseksi on kesken. Turun kaupungin vanhustenhuolto olisi sopiva kohde kuuden tunnin työpäivän kokeiluun työntekijöiden ansiotason alentumatta.

Vanhustenhuollon hoitajat tekevät tällä hetkellä raskasta työtä kovassa kiireessä ja paineessa. Vanhustenhuollossa jotkut ovat pitkät ja työntekijöiden stressi suuri, koska kaupungin osoittamat resurssit vanhustenhuoltoon ovat riittämättömät.

Työntekijöiden työajan lyhentäminen tarkoittaisi, että hoitajien palkkatasoon ei kosketa. Sen sijaan uusia hoitajia palkattaisiin korvaamaan työntekijöiden lyhentyvää työaika.

Työajan lyhentämisestä seuraa säästöjä ja työn tulokset paranevat. Työssä tapahtuvat virheet, sairauspoissaolot ja työttömyyskorvauskulut vähenevät. Työntekijöiden vireys, motivaatio ja työtyytyväisyys kohenevat, joten työntekijöiden työteho on aiempaa korkeampi ja terveydentila parempi. Muun muassa työntekijöiden painon on todettu putoavan työajan lyhentämistä kokeiltaessa.

Koko yhteiskuntaa koskevan lyhennetyt työajan myönteiset seuraukset säteilisivät kaikille kansalaisten elämänalueille, kun

MADELÉN WILDHABER

hyvinvointi ja vapaa-aika lisääntyisivät. Samalla työ jakautuisi kaikkien työkykyisten kesken nykyistä tasapuolisemmin, mikä vähentäisi työttömyyttä.

Ruotsin Göteborgissa kuuden tunnin työpäivää on kokeiltu kaupungin vanhainkodissa vuosina 2015-2017. Lisäksi osa göteborgilaisista autokorjaamoista on päättänyt pysyvään työajan lyhentämiseen todettujen myönteisten seurausten perusteella.

Göteborgilaisen vanhainkodin työajan lyhentämiskokeilussa palvelun laatu parani. Hoitajat pystyivät käyttämään entistä enemmän aikaa ikäihmisiä aktivoimaan ja sosiaaliseen toimintaan hoidollisten toimenpiteiden ohella. Työntekijöiden sairauspoissaolot vähenevät 10 prosenttia ja koettu työhyvinvointi parani 50 prosenttia. Työntekijät olivat kokeilun myötä aiempaa virkeämpiä, tuotteliaampia ja onnellisempia.

Kokeilu nosti vanhainkodin kustannuksia 22 prosentilla, mikä on vain puolet etukäteen arvioidusta kustannusten noususta. On lisäksi huomioitava, että kokeilussa jätettiin tutkimatta hoitajien terveydentilan paranemisesta seuranneet pidemmän ajan säästöt.

Suomessa niin sanottu kilpailukyky sopimus sitoi työntekijöiden kädet entistä pidemmäksi aikaa työpisteelle. Työajanpidennyksellä on työntekijöiden terveyteen, työtehoon ja onnellisuuteen kielteisiä vaikutuksia, jotka heijastuvat kaikille työntekijöiden elämänalueille. Kilpailukyky sopimus oli surkea virhe, joka ei saa toistua.

Tulen jättämään valtuustoaloitteen kuuden tunnin työaika kokeilun järjestämiseksi Turkuun ja esitän, että kuuden tunnin työaika kokeilut otetaan valtakunnalliseksi Vasemmistoliiton eduskuntavaaliteemaksi.

Työllistäminen ei voi olla näennäistä tilastokikkailua

Jari Suominen

JUHA SIPILÄN HALLITUS esiintyy mielellään työllisyyden edistäjänä. Heidän käyttämänsä keinot vain ovat kovia ja siksi myös tehoittomia. Työttömyys nähdään työttömien omana vikana, vaikka tutkimukset kertovat ihan muuta.

Työttömyys johtuu kohtaan-to-ongelmasta eli työt ja työntekijät eivät löydä toisiaan. Ihmisten laiskuudella ei ole asian kanssa mitään tekemistä, vaikka hallituksen kurituspolitiikka velttousolettamukseen perustuukin. Kukaan tuskin haluaa olla osaton tässä maailmassa, ja ihmisen perustarpeisiin kuuluu halu rakentaa omaa elämäänsä, edistää toimeentuloaan ja jopa vaurastua.

Työn tekemisen pitää olla kannattavaa, markkinaehtoisessa taloudessa samoin työn teettämisen. On olemassa myös toinen talous, joka ei toimi markkinaehtoisesti, vaan markkinat toimivat sen luomalla perustalla. Tämä on julkinen talous, valtio, kunnat ja kuntainliitot. Niiden tehtäviin kuuluvat kansalaisten perustarpeet, joiden tyydyttäminen on jo itsessään tuottavaa. Kunta opettaa lapsen lukemaan ja tätä taitoa käyttäen lapsi kehittyy ja hankkii uusia tietoja ja taitoja. Ammattikoulutuksella luodaan mahdollisuuksia, aikuiskoulutuksella

täydennetään taitoja kehitystä vastaaviksi.

Kolmas sektori muodostuu voittoa tuottamattomista järjestöistä. Ne tekevät yleishyödyllistä työtä eri toimialoilla. On olemassa myös yhteiskunnallisia yrityksiä, joihin voisi sijoittaa. Jos haluaa yleistä hyvää, eikä hae maksimaalista tuottoa, ovat nämä yritykset ihmislähtöinen täsmäkeino työvalmiuksien parantamiseen.

Turun kaupunki on huomannut, että kolmannelle sektorille työllistämiseen panostettu raha tulee moninkertaisena takaisin. Alkamassa on myös nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömiä auttavia projekteja. Valtiovalta ei ole tätä ymmärtänyt, työllistämistä rahaa on jatkuvasti liian vähän ja ne vähätkin rahat ohjataan yritystukiin, usein tuottamattomasti.

Pääministeri hehkuttaa jatkuvasti 72 % työllisyystavoitettaan, mutta tuo tavoite saavutetaan kikkailulla. Tilastot kyllä kaunistuvat, kun yhden viikkotyöaika tarkoittaa että kansalainen on työllinen.

Asioita pitäisikin hoitaa ihmislähtöisesti. Ihminen tarvitsee työtä ja toimeentuloa, hän tarvitsee luottamusta tulevaisuuteen. Turun kaupunki ansaitsee kiitoksen siitä että on tämän tajunnut. Työllisyyteen on panostettava voimakkaasti ja kaikki ihmisarvon mukaiset keinot on käytettävä!

Eriarvoisuuden kitkeminen vaatii konkreettisia toimia

VALPURI SUOMI

Mervi Uusitalo

Kaupunginvaltuutettu,
valtuustoryhmän pj

TURUN LÄHIÖT eriarvoistuvat. Tämä huolestuttava kehitys on nyt huomattu jo valtakunnan tasolla; tutkimusten mukaan Turun asuinalueet eriytyvät hurjaa vauhtia. Myös Turun kaupungin strategiasuunnitelmissa ja eri puolueiden valtuutettujen puheissa tätä epätoivottavaa trendiä on alettu nostaa esiin. On tietenkin hyvä, että tähän kehityskulkuun kiinnitetään huomiota. Vaan mitkä ovat ne konkreettiset keinot, joilla eriytymiseen aiotaan puuttua? Kyseessä ei ole mikään luonnolaki, tilanne on looginen seuraus poliittisista päätöksistä.

Keinojen löytäminen ei ole helppoa, sillä eriarvoistuminen

on hyvin monisyinen ongelma. Ratkaisujen keskiössä lienee asuminen – Turussa tarvitaan edullisia kaupungin vuokra-asuntoja, joita on rakennettava kaikkiin kaupunginosiin. Olisi myös jokaisen etu, että maahanmuuttajia asuisi kaikilla alueilla.

Olen toiminut parikymmentä vuotta lähiökoulun monikulttuurisessa arjessa luokanopettajana ja näen joka päivä maahanmuuttajavaltaisen kaupunginosan elämää, sen surut ja ilot. Monessa perheessä on erilaisia haastavia elämäntilanteita ja sosio-emotionaalisia vaikeuksia jo useammassa sukupolvessa peräkkäin.

Eriytymiseen on puuttuttava jo lapsuusiässä. Koulu on aivan ensiarvoisen tärkeässä asemassa, kun puhutaan varhaisesta puuttumisesta ylisukupolviseen eriarvoistumiseen. Tasa-arvoisen Suomen ylpeys on kaikkien saatavilla oleva korkealaatuinen koulutus, mutta myös meillä on jo nähtävissä koulujen eriytymistä asuinalueittain – siis jakoa ”hyviin” ja ”huonoihin” kouluihin. Enkä ole kovin ihmeissäni, jos vallitseva yksityistämismuotoinen ulottuu jo koulutukseenkin.

Yksi keino koulujen eriytymisen estämiseksi on ns. positiivinen diskriminaatio, mikä tarkoittaa ylimääräisen rahoituksen suuntaamista haastavimmilla

alueilla sijaitseville oppilaitoksille. Raha ei yksin ratkaise kouluelämän ongelmia, mutta kyllä se niitä helpottaa. Jatkuva alibudjetointi vaikuttaa opetuksen ohella myös koulun oheistoimintojen järjestämiseen. Terveydenhoitajien, koulupsykologien ja -kuraattoreiden vähäinen määrä tuntuu arjessa joka päivä, samoin ruoka- ja kiinteistöpalveluiden ulkoistaminen.

Turun kaupungin on korkea aika ryhtyä varsin tarmokkaisesti toimiin kaupunginosien eriarvoistumisen suhteen. Pelkät juhlapuheet ja kaupungin johdon lähiökiertueet eivät ole keinoja, joilla saadaan kunnollisia tuloksia aikaiseksi.

Mielenterveyspalvelujen korjaaminen ei voi odottaa

Veli-Matti Saajala

VIIME SYKSYNÄ polvestani meni jalkapallo-ottelussa sivu- ja eturistisiteet poikki. Kun sairaanhoitaja kysyi kivun määrää, vastasin, että fyysisenä kipuna sattuu aika paljon, mutta verrattuna oloon, mikä on joskus ollut, ei tunnu paljon missään. Vertasin siis kipua oloon, joka on ollut joskus, kun olen halunnut tappaa itseni. Lienee sanomattakin selvää kumpaan on helpompaa saada hoitoa.

Turussa ei-kiireellisellä terveysseman läheteellä mielenterveyshoitoon pääsy voi kestää yli kolme kuukautta ja kiireelliselläkin läheteellä 6 viikkoa. Toimintakyvyttömän ihmisen asiat ehtivät mennä kohtalaisen sekaisin kolmessa

kuukaudessa, mikä luonnollisesti lisää pahaa oloa ja ahdistusta. Valitettavasti usein ainoa saatavilla oleva lääke on alkoholi, joka tutkitusti auttaakin masennusoireisiin hetkellisesti, mutta myös aiheuttaa niitä muiden ongelmien lisäksi.

Ongelmat ovat tiedossa mutta toistaiseksi niille ei ole tehty mitään. Ilmeisesti Turussa odotellaan uuden psykiatrisen sairaalan valmistumista vuonna 2021. Vaikka uudesta sairaalasta tulisi kuinka hyvä, siitä ei ole paljon lohtua niille, jotka tarvitsevat hoitoa nyt.

Jos jotain positiivista etsitään, niin nykyään mielenterveyspäivystys toimii Turussa ainakin kohtalaisesti ja sisään pääsee koska tahansa. Tämäkin tietenkään auttaa vain niitä, jotka kriisitilanteissa pystyvät hakeutumaan hoitoon.

Jatkossa jonot todennäköisesti pitelevät, kun aktiivimallin vaikutukset alkavat näkyä. Vai miten ajattelette käyvän vaikeasti työllistyvän ja mahdollisesti jo valmiiksi sairaalomalla olevan mielenterveydelle, kun kymmenien tuloksettomien työhakemusten jälkeen epäonnistumisesta rangaistaan leikkaamalla työttömyysetuutta ja näin oikein viralliselta taholta vahvistetaan, että ei kelpaa mihinkään?

Toivottavasti mielenterveyshoitoon sekä ennaltaehkäisyyn ymmärretään panostaa nykyistä enemmän rahaa ja kauhukenaariot jäävät toteutumatta. Aloitamalla hoito ajoissa voidaan säästää rahaa, pienentää inhimillisiä kärsimyksiä ja parantaa kaikkien turvallisuutta. Luulisi ainakin jonkin noista kolmesta asiasta kiinnostavan jokaista.

Lähidemokratiaa vahvistettava sote- ja maakuntauudistuksessa

Muhiadin Hersi

Kaupunginvaltuutettu,
Sosiaali- ja terveystalokunnan jäsen

HALLITUKSEN ESITYS ssote- ja maakuntauudistukseksi ei tuo ratkaisuja palvelujen tärkeimpiin ongelmiin, joita ovat perustason resurssien puute, eriarvoisuus palvelujen saatavuudessa, ennaltaehkäisevän toiminnan vähäisyys ja asukkaiden vaikutusmahdollisuuksien puute. Esitys ei johda terveys- ja hyvinvointierojen kaventumiseen, päinvastoin se lisää niitä. Hallituksen esittämä menojen leikkaaminen kolmella miljardilla eurolla, palvelujen yhtiöittämisspakkoi ja valinnanvapausmalli heikentävät lähipalveluja ja pirstovat palvelukokonaisuuksia.

Uudistus onkin syytä hylätä. Vastemmistoliiitto esittää uutta valmistelua niin, että perustason palvelujen järjestämisvastuu säilyy kunnissa ja perusta-

son palveluja parannetaan. Erikoistason palvelut ja valtion aluehallinnon tehtävät kootaan maakuntavaltuuston alaisuuteen, julkisten palvelujen rahoitusta vahvistetaan progressiivisen verotuksen pohjalla ja kehitetään osallistavaa lähidemokratiaa.

Uudistuksessa perustason palvelut ovat jääneet toissijaisiksi erikoistason palveluihin nähden. Palvelujen järjestäminen ja tuottaminen irtoaa niistä ihmisistä ja yhteisöistä, joiden tarpeista sen pitäisi lähteä. Ns. valinnanvapausmalli ei ota huomioon sitä, että ihmisillä ei ole yhdenvertaisia mahdollisuuksia eikä tietoja tehdä valintoja. Palvelujen kallistuminen lisää eriarvoisuutta ja vaikeuttaa kuntataloutta. Uudistukseen liittyvät säästötavoitteet ja kilpailuttaminen ovat lisäksi omiaan keskittämään palveluja isoihin keskuksiin ja heikentämään lähipalveluja.

“Ns. valinnanvapausmalli ei ota huomioon sitä, että ihmisillä ei ole yhdenvertaisia mahdollisuuksia eikä tietoja tehdä valintoja.”

Kuntien ja maakuntien itsehallinnon tärkeä perusta on riittävä itsenäinen rahoitus. Maakunnille tulee säätää oikeus progressiiviseen verotukseen ja julkiseen tuloa tuovaan liiketoimintaan. Valtionosuuksilla tulee tasata alueellisia eroja. Se on aidon itsehallinnon ehto.

Kulttuuri on kuin jäävuori

Merja Lundén

Kaupunginvaltuutettu

KULTTUURISTA, kuten myös jäävuoresta, nähdään usein vain se pinnalle jäävä osa. Katsotaan elokuvia, mennään teatteriin nauttimaan korkeakulttuurista tai käydään museossa ihaillemassa tunnetun taiteilijan monisävyisiä teoksia. Jäävuoren tavoin kulttuuri on paljon muuta kuin sitä näkyvintä eli taiteen eri lajeja. Kulttuuri on vetovoimaa, elämyksiä ja itseensä tutustumista. Se on tekijöitä, materiaaleja, tiloja, ideoita ja työtä: kuu-kausipalkattua tai, mitä suuressa määrin, vapaan kentän työtä sekä tuhansia ja satojatuhansia työtunteja.

Kulttuuri on käyttöjärjestelmäsi

Kulttuuri näkyy identiteetissämme, yhteiskunnassamme sekä tavassamme lukea ja ymmärtää muita ihmisiä. Emme pääse kulttuuria ja sen vaikutusta pakoon, vaikka haluaisimme. Luomisen halu ja joissain tapauksissa jopa tuska ei lopu vaikeissakaan olosuhteissa. Kulttuuria on ollut aina ja tulee aina olemaan.

Kulttuuri on karua

Taiteen alalla työskentelevät freelancerit elävät usein koko aikuiselämänsä ilman turvaverkkoa, työsopimuksia, palkallista lomaa tai sairauslomaa. He tuottavat meillemuille nautittavaksi tekstiä, kuvaa ja ääntä mitä moninaisimmin tavoin, mutta elävät itse stressaavaa elämää apurahahakemushyllystä ja “näkyvyyspalkkiosta” toiseen. Taiteilijuuden ei pidä olla synonyymi kärsimykselle vaan työstään pitää saada palkkaa jo elävänä taiteilijana.

Meidän päättäjien tehtävä on helpottaa olosuhteita ja nähdä kulttuurin merkitys. Kulttuurin harrastaminen vaikuttaa hyvinvointiin positiivisesti, tämä lienee selvää jo monelle, mutta yksilötason lisäksi kulttuurin ja sen tekijöiden tukeminen hyödyttää koko yhteiskuntaa. Kulttuuri on erittäin työvoimavaltainen ala, jonka mahdollisuudet ovat suuret ja osin vielä kartoittamattomat. Työelämän murroksessa ja ympäristönsuojelun keskellä on hyvä myös huomata että kulttuuriin sijoittaminen on ympäristöteko.

(Sanahaulilla “kulttuuri on” internetistä tulee kolmeksi ensimmäiseksi vastaukseksi “kulttuuri on kuin jäävuori”, “kulttuuri on käyttöjärjestelmäsi” ja “kulttuuri on karua”. Aika osuvaa, sanoisin.)

Anna lahjaksi pala suomalaista OPta.

Omistaja-asiakkuus on arvokas ja erilainen lahja, joka ilahduttaa pitkään. Se sopii lahjaksi ikään katsomatta, esimerkiksi syntymäpäivälahjaksi, opinnoista valmistuvalle tai rippilahjaksi. Tutustu omistaja-asiakkaan etuihin verkossa [op.fi](https://www.op.fi) tai kysy lisää p. 010 256 9213.

OP Turun Seutu

TRADEKA

Omistaminen tekee hyvää

Tradeka on moderni 230 000 jäsenen omistajaosuuskunta, jonka johtoajatus on merkityksellinen omistajuus.

Uskomme, että omistajana voimme edistää liiketoimintaa, joka tuottaa sekä hyvää tulosta että hyvää suomalaiselle yhteiskunnalle. Jaamme tänäkin vuonna merkittävän osan tuloksestamme yhteiseen hyvään hankkeille, jotka aktivoivat ja tukevat kansalaisia, uudistavat toimintatapoja ja mahdollistavat uudenlaista kansalaisjärjestö- tai yritystoimintaa. Erityisenä painopistealueena on ollut oikeudenmukaisen ja kaikki suomalaiset huomioivan digitalisaation tukeminen.

WANHA MESTARI

HEMINGWAY'S
BAR & CAFE

TAPAHTUMA
RAVINTOLAT

TURUN
MESSUKESKUS

HARTWALL
ARENA

TAMPEREEN
JÄÄHALLI

www.tradeka.fi

